

12. mai 2000

Aktuell utdanningsstatistikk

Statistics Norway

Statistisk sentralbyrå

**Utdanningsnivået i Norge
og i Oslos bydeler –
et perspektiv på ulikhet**

2/2000

Publisert i samarbeid med
Kirke-, utdannings- og
forskningsdepartementet.

Aktuell utdanningsstatistikk

I *Aktuell utdanningsstatistikk* publiseres statistikk på ulike emneområder innenfor utdanningsstatistikken.

Husk å oppgi kilde: Statistisk sentralbyrå ber om å bli oppgitt som kilde når statistikk eller andre opplysninger fra dette heftet blir gjengitt.

Ansvarlig seksjon: Seksjon for befolknings- og utdanningsstatistikk.

Redaktør: Elisabetta Vassenden.

Redaksjonsmedarbeidere:

Tor Jørgensen, tlf. 62 88 52 69, e-post: Tor.Jorgensen@ssb.no, Elin Såheim Bjørkli, tlf. 62 88 51 06, e-post: Elin.Saheim.Bjorkli@ssb.no, faks 62 88 52 89.

Bidragstyper: Terje Krokstad.

Redigering: Kirsten Aanerud.

Priser: Pr. år kr 420,00 inkl. mva. Enkelt-nummer kr 50,00 inkl. mva.

Forespørsel om salg og abonnement

rettes til: Statistisk sentralbyrå, Salg- og abonnementservice, Postboks 1260, 2201 Kongsvinger, tlf. 62 88 55 00, faks 62 88 55 95, e-post: salg-abonnement@ssb.no.

ISSN 1500-4295
F-4057

Elektronisk formidling

Foruten papirutgaven finnes publikasjonen tilgjengelig i elektronisk versjon under SSBs webtjeneste på Internett. Adressen er <http://www.ssb.no>. Tabellene kan lastes ned i Excel.

Andre tabeller

Spesialtabeller kan bestilles fra Statistisk sentralbyrå.

Standardtegn

Standardtegn i tabeller	Symbol
Tall kan ikke forekomme	.
Oppgave mangler	..
Oppgave mangler foreløpig	...
Tall kan ikke offentliggjøres	:
Null	-
Mindre enn 0,5 av den brukte enheten	0
Mindre enn 0,05 av den brukte enheten	0,0
Foreløpig tall	*
Brudd i den loddrette serien	—
Brudd i den vannrette serien	
Rettet siden forrige utgave	r

Innhold

1. Innledning	3
1.1. Levekår og utdanning	3
1.2. Om datagrunnlaget	3
2. Utdanningsnivået i Norge	4
2.1. Hvor mange tar videregående og høyere utdanning?	4
2.2. Høyest utdanningsnivå i Oslo og Akershus, lavest i Hedmark og Oppland	5
2.3. Fortsatt flest menn med høyere utdanning	6
2.4. Yngre har mer utdanning enn eldre	6
3. Utdanningsnivå i bydelene i Oslo	8
3.1. Store forskjeller i utdanningsnivå mellom bydelene	8
3.2. Flest menn med lang høyere utdanning i alle bydeler	10
3.3. Mange unge med høy utdanning i Oslo indre øst	10
4. Utdanningsnivået og andre levekårsindikatorer	12
4.1. Inntekt	12
4.2. Sosialhjelp	13
4.3. Litt om levekårsforskjeller og utdanningsnivå i Oslo	14

Vedleggstabeller:

1. Elever og studenter i alt og prosent av registrerte årskull, etter bostedsfylke. 1. oktober 1990 og 1998	15
2. Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning. Bostedsfylke. 1990 og 1998. Prosent	16
3. Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning, alder og kjønn. 1990 og 1998. Prosent	17
4. Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning og kjønn. Bydeler i Oslo. 1990 og 1998. Prosent	18
5. Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning og alder. Bydeler i Oslo. 1998. Prosent	20

Innledning

Gjennom *Aktuell utdanningsstatistikk* ønsker Statistisk sentralbyrå å øke tilgjengeligheten til og aktualiteten på statistikk om utdanningsaktiviteter i Norge. Statistisk sentralbyrå ønsker også gjennom denne publikasjonsserien å presentere et bredere spekter av statistikk om elever og studenter i Norge. Serien forsøker å dekke interessenters behov for nøkkeltall for utdanningssektoren.

Aktuell utdanningsstatistikk er finansiert i fellesskap av Statistisk sentralbyrå og Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet. Både Statistisk sentralbyrå og Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet bidrar med materiale til publikasjonsserien. Statistisk sentralbyrå har det redaksjonelle ansvaret for publikasjonene og står ansvarlig for den faglige kvaliteten.

Aktuell utdanningsstatistikk blir utgitt ca. 10 ganger pr. år, og inneholder blant annet en nøkkeltallspublikasjon for alle sektorer i utdanningssystemet og egne publikasjoner for grunnskoler, videregående opplæring, universiteter og høyskoler og voksenopplæring. Denne publikasjonen inneholder hovedsakelig statistikk om utdanningsnivået i Norge. Hovedvekten er lagt på utdanningsnivået i bydelene i Oslo. Dette sees også i sammenheng med inntektsnivå og mottak av sosialhjelp.

1. Innledning

1.1. Levekår og utdanning

En av hovedmålsettingene i norsk politikk har vært å utjevne levekårene mellom mennesker i forskjellige deler av landet og mellom mennesker med ulik sosial bakgrunn. Et av de viktigste virkemidler har vært å bygge ut de offentlige velferdsordningene.

De siste årene har imidlertid den politiske debatten om det såkalte “forskjells-Norge” vært omfattende og bred. Blant annet la den daværende regjeringen høsten 1999 fram en stortingsmelding om utviklingen av levekårene i landet. Det er blitt påvist at inntektsulikheten i det norske samfunnet ble større på 1990- tallet. Dette så man særlig i perioden 1993-1997. De rike ble rikere og de fattige fattigere (Sosialt utsyn 2000). Større innvandring fra ikke- vestlige land på 1990- tallet har ført til at flere har dårligere levekår her i landet. Ikke- vestlige innvandrere har gjerne lavere inntekt og utdanning enn nordmenn flest og en større andel er arbeidsledige eller mottar sosialhjelp.

Fokus har i de senere år ikke minst vært rettet mot utviklingen i de største byene generelt og i Oslo spesielt. Flere undersøkelser har f.eks. påvist at inntektsforskjellene i Oslo er blitt større. Selve levekårsbegrepet kan omfatte mange forskjellige målbare og ikke målbare forhold som har betydning for menneskers livskvalitet. I statistisk sammenheng blir gjerne befolkningens levekår undersøkt ved å analysere et sett av indikatorer som belyser menneskers levekår. Det kan være inntekt, boforhold, helsetilstand, arbeidsledighet, utdanningsnivå og politisk eller sosial deltakelse. Vi vil hovedsakelig konsentrere oss om utdanningsnivået i landet og legge hovedvekten på utdanningsnivået i Oslo.

Utdanningsnivået er kanskje den enkeltindikator som i dag best operasjonaliserer begrepet “sosial bakgrunn”. Andre faktorer som f.eks. inntektsnivå er selvfølgelig også viktig og det er gjerne en klar sammenheng mellom disse to indikatorer og andre indikatorer. En person med høyt utdanningsnivå har gjerne også høy inntekt, god boligstandard, er mindre plaget av arbeidsledighet, har bedre helse enn andre og deltar mer aktivt i det politiske liv og organisasjonslivet.

I den videre framstilling skal vi først ta for oss utdanningsnivået i de forskjellige fylker i landet. Vi vil se på utviklingen på 1990- tallet og på forskjellene i utdanningsnivået mellom menn og kvinner og mellom ulike aldersgrupper. Deretter vil vi konsentrere oss om utdanningsnivået i bydelene i Oslo og også her vil kjønns- og aldersperspektivet stå sentralt. Videre vil vi se på hvordan inntektsnivået varierer i bydelene med

ulikt utdanningsnivå og på hvordan andelen av befolkningen som får sosialhjelp varierer. Det er ikke mulig i en så kortfattet framstilling som dette å studere alle mulige indikatorer og sammenhenger så derfor vil vi begrense oss til de ovennevnte. Framstillingen vil være noe mer beskrivende enn analytisk i formen, men den vil forhåpentligvis bidra til å skjerpe appetitten på problemstillingene.

1.2. Om datagrunnlaget

Datagrunnlaget er i første rekke Statistisk sentralbyrås statistikk over igangværende utdanning og befolkningens høyeste utdanning. Alle personer 16 år og over er registrert med sin høyeste fullførte utdanning. Statistikken blir oppdatert hvert år. Dessverre er det 7,8 prosent av Oslos befolkning som vi ikke har registrert opplysninger om. Dette skyldes hovedsakelig manglende opplysninger om mange innvandreres utdanningsnivå. Når resultatene foreligger fra undersøkelsen “Utdanning om skolegang - utdanning gjennomført i utlandet” som ble gjennomført av Statistisk sentralbyrå høsten 1999, vil prosentandelen uten registrerte utdanningsopplysninger bli redusert betraktelig. Noe inntektsstatistikk og sosialhjelpsstatistikk er også benyttet.

Også data fra Statistisk sentralbyrås inntektsstatistikk og sosialhjelp er blitt benyttet. Dessuten har noe tallmateriale og annen informasjon vært hentet fra publikasjoner som bygger på data fra Statistisk sentralbyrå og Oslo kommune blitt benyttet. Det vises til litteraturliste.

2. Utdanningsnivået i Norge

2.1. Hvor mange tar videregående og høyere utdanning?

Utdanningsnivået i den norske befolkningen har steget mye de siste tiårene. Det har vært en politisk hovedmålsetting å sørge for at flest mulig får mest mulig utdanning. Utdanning betraktes både som et individuelt gode for den enkelte samfunnsborger og som et kollektivt gode for hele samfunnet. Samfunnsforskningen viser at den delen av befolkning som tar mye utdanning også er de mest aktive deltakere i samfunns- og organisasjonslivet og er de som i størst grad har mulighet for å realisere sine interesser. Utbygging av utdanningsinstitusjoner spesielt og reformer i utdanningssystemet generelt er blitt ansett for å være svært viktige virkemidler for å realisere målsettingen om å utjevne levekår mellom menn og kvinner, mellom forskjellige geografiske områder og mellom mennesker med ulik sosial bakgrunn. På det mer overordnede samfunnsmessige plan blir en økning i befolkningens generelle utdanningsnivå regnet for å være en nødvendig forutsetning for økonomisk vekst og utvikling i landet.

Andelen av de unge som tar videregående og høyere utdanning har økt kraftig de siste tiårene. På 1990-tallet har både Reform 94 i videregående opplæring, og utbyggingen av nye studieplasser ved universitetene og høgskolene på begynnelsen av 1990-tallet har hatt stor betydning. Nesten alle som fullfører grunnskolen går nå direkte over i videregående utdanning. Gjennomstrømningen her er riktignok svært varierende for forskjellige elevgrupper, men i 1998 var hele 92 prosent av alle i alderen 16-18 år registrert som elever i en eller annen form for videregående utdanning. Ti år tidligere var tilsvarende andel bare 83 prosent. I Finnmark var det imidlertid kun 84 prosent i denne aldersgruppen som var i videregående utdanning i 1998, og i Oslo 88 prosent. Tilsvarende prosentandel i Nord-Trøndelag var hele 95 prosent. I Finnmark har det tradisjonelt vært lavere utdanningsfrekvenser både i videregående og i høyere utdanning enn ellers i landet, i Oslo er det nå først og fremst den høye andelen innvandrere som fører til en relativt lav prosentandel. Blant førstegenerasjonsinnvandrere er fortsatt andelen som tar en videregående utdanning mye lavere enn for resten av befolkningen. Det var i 1998 så å si ingen forskjeller mellom andelen av guttene og av jentene i aldersgruppen 16-18 år som tok videregående utdanning.

I overkant av 27 prosent av alle i alderen 19-24 år var registrert som student ved et universitet eller en høyskole høsten 1998. De som var registrert bosatt i Trøndelagsfylkene eller i Sogn og Fjordane lå på topp med over 30 prosent, mens Finnmark og Oslo også på dette nivået hadde de laveste andeler med henholdsvis 21 og

24 prosent. Det er relativt store forskjeller i studiefrekvenser mellom menn og kvinner i denne aldersgruppen. Om lag 32 prosent av kvinnene var registrert som student ved et universitet eller en høyskole og bare 23 prosent av mennene. Forskjellene er store i hele landet, men minst i Oslo og Akershus. I denne forbindelse er det viktig å poengtere at studenter som ikke er gift eller registrerte samboere er registrert bosatt i sin hjemstedskommune, og ikke i skolekommunene, og det gjelder de fleste i denne aldersgruppen. Tendensen de siste tiår har vært en utjevning mellom fylkene når det gjelder andelen av befolkningen som tar videregående og høyere utdanning. I Oslo var andelen i aldersgruppen 19-24 år i høyere utdanning på landsgjennomsnittet i 1990 (18 prosent), og den vesentligste årsaken til Oslos relativt sett lavere nivå i 1998 skyldes i første rekke lavere studiefrekvenser blant deler av befolkningen med innvandrerbakgrunn.

Veksten i studenttallet på slutten av 1980-tallet og de første årene på 1990-tallet skyldtes spesielt en kombinasjon av at store årskull nådde studiealder og et vanskelig arbeidsmarked for ungdom. Presset på utdanningsinstitusjonene var stort, og det ble opprettet mange studieplasser ikke minst på de åpne studiene ved universitetene. De aller siste år har ungdomskullene vært mindre og arbeidsmarkedet bedre. Veksten i studenttallet har stanset opp.

Tabell 2.1. Elever og studenter i alt og i prosent av registrerte årskull, etter kjønn. 1. oktober 1990 og 1998

	Elever 16-18 år		Studenter 19-24 år		Studenter 25-29 år	
	I alt	Prosent av registrerte årskull	I alt	Prosent av registrerte årskull	I alt	Prosent av registrerte årskull
I alt						
1990	155 198	82,6	72 826	18,1	29 267	9,0
1998	145 741	91,6	92 249	27,3	44 661	13,2
Menn						
1990	78 710	82,0	33 473	16,2	15 399	9,2
1998	74 070	90,9	38 727	22,6	21 290	12,4
Kvinner						
1990	76 488	83,2	39 353	20,0	13 868	8,8
1998	71 671	92,3	53 522	32,1	23 371	14,0

2.2. Høyest utdanningsnivå i Oslo og Akershus, lavest i Hedmark og Oppland

Det er flere faktorer som virker inn på hvordan utdanningsnivået i de forskjellige kommuner og fylker endrer seg. I kapittel 2.1 så vi hvor stor del av de unge som tar videregående og høyere utdanning, og det er selvfølgelig viktig for utviklingen i utdanningsnivået. Det er imidlertid flyttemønsteret som er det helt avgjørende for geografiske forskjeller i utdanningsnivået, ikke minst har det vist seg de siste årene. Og flyttemønsteret avhenger svært mye av hvor arbeidsplasser for ungdom med høy formalkompetanse er å finne. Vi skal nå se litt på utdanningsnivået i de forskjellige deler av landet og på hvordan dette endret seg på 1990- tallet.

Det er fortsatt til dels store variasjoner i befolkningens utdanningsnivå i landets forskjellige fylker.

I 1998 hadde 792 000 personer i befolkningen 16 år og over registrert grunnskoleutdanning som sin høyeste fullførte utdanning, 1 854 000 videregående utdanning, 621 000 kort høyere utdanning og 138 000 lang høyere utdanning. Dette tilsvarer henholdsvis 23, 54, 18 og 4 prosent (for forklaring av utdanning på universitets- og høyskolenivå se boks om statistikken side 3). Tilsvarende tall i 1990 var henholdsvis 33, 50, 14 og 3.

Om statistikken

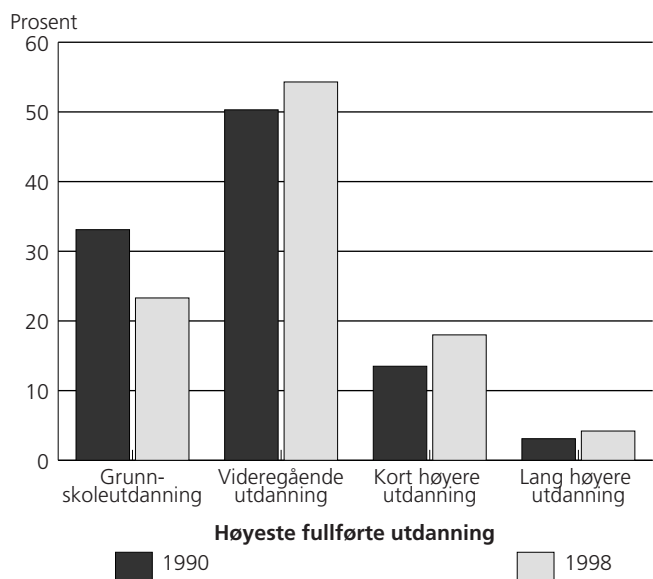
Kort høyere utdanning omfatter universitets- og høyskoleutdanninger av en varighet på inntil 4 år
Lang høyere utdanning omfatter universitets- og høyskoleutdanninger av en varighet på mer enn 4 år.

Oslo skiller seg ut fra de øvrige fylker med den klart høyeste andelen av befolkningen med høyere utdanning. Hele 36 prosent av befolkningen i hovedstaden hadde i 1998 registrert en eller annen form for høyere

utdanning, 26 prosent med en kort høyere utdanning og 10 prosent med en lang. Bare 18 prosent hadde grunnskoleutdanning. Blant fylkene for øvrig er det størst andel med høyere utdanning i Akershus, og den er også høy i universitetsfylkene Hordaland og Sør-Trøndelag; ikke minst gjelder dette for andelen med en lang høyere utdanning. I 1998 var det i innlandsfylkene Hedmark og Oppland hvor prosentandelen av befolkningen med høyere utdanning var lavest med 16 prosent. Andelen med høyere utdanning i Finnmark utgjorde 18 prosent av befolkningen, noe mer enn i Telemark, Nord-Trøndelag og Nordland. Hedmark, Nordland, Finnmark og Oppland var de fylkene hvor andelen med bare grunnskoleutdanning var høyest. I alle fylker bortsett fra Oslo hadde over halvparten av befolkningen en videregående utdanning som sin høyeste fullførte utdanning.

Det som det kanskje er mest grunn til å legge merke til når utdanningsfrekvenser og utdanningsnivå sammenlignes i 1998 er tallene for Oslo. Mens utdanningsnivået i hovedstaden er suverent høyest blant landets fylker er altså andelen i de mest relevante aldersgrupper som tar videregående eller høyere utdanning lav sammenliknet med mange andre fylker. En hovedforklaring til det høye utdanningsnivået er flyttemønsteret. Ungdom fra alle kanter av landet som har fullført en høyere utdanning bosetter seg i de større byene og da spesielt i Oslo hvor det er arbeidstilbud. Både i offentlig og privat sektor er etterspørselen etter høyt utdannet arbeidskraft stor i sentrale strøk. Fylker og kommuner som har færre jobbtilbud for denne type arbeidssøkere, tappes for mennesker med høy utdanning. Utbyggingen av utdanningsinstitusjoner og en langt større tilbøyelighet blant ungdom rundt om i det ganske land til å ta videregående og høyere utdanning fører derfor ikke nødvendigvis til reduksjoner i ulikhet i utdanningsnivå mellom kommuner og fylker.

Figur 2.1 Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning. 1990 og 1998

Utdanningsnivået i dagens Oslo er nok litt lavere enn hva som er registrert på grunn av at vi som tidligere nevnt mangler opplysninger om utdanning fullført i utlandet for dem som har innvandret til Norge etter 1990. Mange av disse bor i Oslo, og antagelig har en relativt sett høyere andel av denne delen av befolkningen et lavere utdanningsnivå enn befolkningen som helhet. Dette forandrer imidlertid ikke totalbildet.

I alle fylker økte utdanningsnivået mye fra 1990 til 1998. Færre hadde kun grunnskoleutdanning, flere hadde utdanning på videregående skolenivå eller på universitets- og høyskolenivå. I Oslo var det en spesielt sterk vekst i andelen med lang høyere utdanning; hele 3 prosentpoeng. I de fleste fylker ble andelen med grunnskoleutdanning redusert med om lag 10 prosentpoeng i perioden. Grovt sett økte både andelen av befolkningen med videregående utdanning som høyeste fullførte utdanning og andelen med høyere utdanning med 4- 6 prosentpoeng, altså størst relativ økning for høyere utdanning. Det er bare Oslo som avviker markant fra dette utviklingsmønsteret med ingen økning

for andelen med videregående utdanning og 10 prosentpoeng for andelen med høyere utdanning. Utdanningsnivået i Oslos befolkning økte altså mye mer på 1990- tallet enn i alle de andre fylkene i landet.

I og med at andelen i relevante aldersgrupper som tar videregående og høyere utdanning er og har vært lave- re i Oslo enn for landsgjennomsnittet de siste årene, kan det høye utdanningsnivået i Oslo bare forklares med at det er en meget stor tilflytting til Oslo av høyt utdannede mennesker.

2.3. Fortsatt flest menn med høyere utdanning

I 1998 var det en større andel av kvinnene enn av mennene som bare hadde grunnskoleutdanning. Forskjellene varierte noe fra fylke til fylke og var på landsbasis i overkant av 5 prosentpoeng. Omtrent 26 prosent av kvinnene hadde grunnskoleutdanning og 21 prosent av mennene. Det var flere menn enn kvinner som hadde utdanning på videregående skolenivå, og også litt flere som hadde høyere utdanning. Forskjellen når det gjaldt høyere utdanning var imidlertid svært liten. Mennene har fortsatt lengere høyere utdanning enn kvinnene. Vel 19 prosent av kvinnene hadde kort høyere utdanning, og noe over 2 prosent lang. For mennene var tilsvarende prosentandeler 17 og 6. Det er den samme tendensen i alle fylker, men forskjellene er spesielt store for lang høyere utdanning i Oslo og Akershus. I disse fylker hadde henholdsvis 13 og 10 prosent av mennene en lang høyere utdanning og bare 6 og 4 prosent av kvinnene. Andelen kvinner med lang høyere utdanning i Oslo var likevel høyere enn andelen menn med lang høyere utdanning i alle andre fylker enn Oslo, Akershus og Sør-Trøndelag.

I perioden fra 1990 til 1998 økte andelen i befolkningen med høyere utdanning noe mer for kvinnene enn for mennene. Dette gjaldt hovedsakelig for kort høyere utdanning. I 1990 hadde 14 prosent av kvinnene en slik utdanning, i 1998 19 prosent, mens andelen menn med tilsvarende utdanning gikk opp fra 13 prosent til noe under 17. I 1990 hadde ikke mer enn vel 1 prosent av kvinnene en lang høyere utdanning, mens dette

gjaldt for 5 prosent av mennene. Det er verdt å understreke at i Oslo ble andelen kvinner med lang høyere utdanning fordoblet fra vel 3 prosent i 1990 til, som vi har sett, 6 prosent i 1998. Til sammenligning økte andelen menn med lang høyere utdanning fra noe over 10 til 13 prosent. Før vi studerer utdanningsnivået i Oslos bydeler nærmere, skal vi se litt på utdanningsnivået i ulike aldersgrupper på landsbasis i 1990 og i 1998.

2.4. Yngre har mer utdanning enn eldre

Utdanningsnivået er høyest blant befolkningen i aldersgruppene 25-49 år. Dette skyldes at stadig flere har tatt stadig mer utdanning de senere årene. I 1998 hadde om lag 30 prosent av mennene i aldersgruppen 25-29 år en høyere utdanning. I aldersgruppen 30-39 år var andelen 28 prosent, og i aldersgruppen 40-49 år 29. Både i de to sistnevnte aldersgrupper og i aldersgruppen 50-59 år hadde 8-9 prosent av mennene en lang høyere utdanning. Også for kvinnene var det i disse aldersgrupper at utdanningsnivået var høyest. I aldersgruppene 25-29 år og 30-39 år hadde henholdsvis 39 og 33 prosent av kvinnene en høyere utdanning, altså en mye høyere andel enn for mennene. Andelen med høyere utdanning blant kvinnene i aldersgruppen 40-49 år var om lag den samme som for mennene, mens det i de eldre aldersgrupper var flere menn enn kvinner med en utdanning på dette nivået. I alle disse aldersgruppene var det langt færre kvinner enn menn som hadde en lang høyere utdanning.

Mønsteret i 1990 var ikke helt det samme som i 1998. I alle aldersgrupper lå selvfølgelig utdanningsnivået i 1990 et godt stykke under nivået åtte år senere. Flere hadde utdanning på videregående skolenivå og enda flere utdanning på grunnskolenivå. I aldersgruppen 25-29 år hadde kvinnene på samme måte som i 1998 en større andel med høyere utdanning enn mennene. Derimot var andelen menn i aldersgruppen 30-39 år med høyere utdanning litt høyere enn tilsvarende andel for kvinnene og i aldersgruppen 40-49 år betraktelig høyere. Forskjellen mellom andelen av mennene og av kvinnene med en lang høyere utdanning var større i 1990 enn i 1998. Særlig blant eldre kvinner utgjorde andelen med lang høyere utdanning svært få personer i 1990.

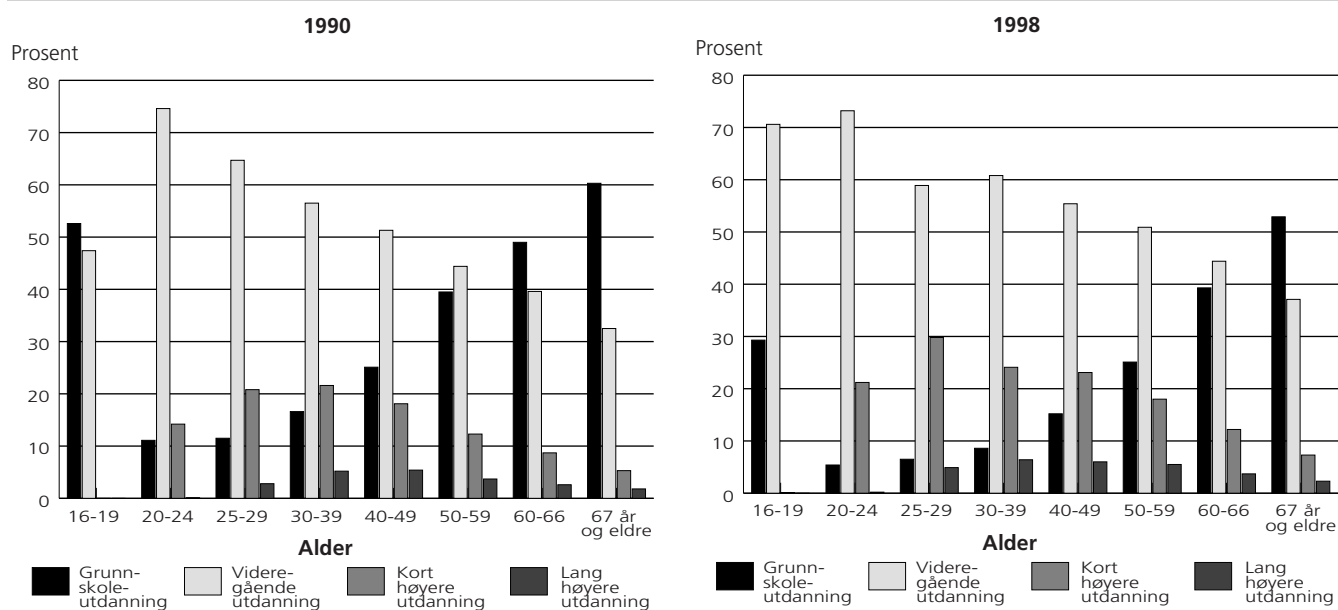
Det viktigste utviklingstrekket på 1990- tallet var nok veksten i utdanningsnivået blant kvinner i de yngre aldersgrupper. Dette skyldes den sterke tilstrømningen av kvinner til universiteter og høyskoler. Fortsatt er det imidlertid en liten overvekt av menn ved de lange universitetsstudiene, og det vil derfor i årene framover fortsatt være en overvekt av menn med lang høyere utdanning i de litt eldre aldersgrupper mens det vil jevne seg noe ut i de yngre.

Tabell 2.2 Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning og kjønn. 1990 og 1998 . Prosent

		Høyeste fullførte utdanning. Prosent			
I alt		Grunn- skole utdanning	Videre- gående utdanning	Kort høyere utdanning	Lang høyere utdanning
1990					
I alt	3 399 662	33,1	50,3	13,5	3,1
Menn ...	1 665 473	29,9	52,1	13,0	5,0
Kvinner	1 734 189	36,1	48,6	13,9	1,3
1998					
I alt	3 521 257	23,3	54,3	18,0	4,2
Menn ...	1 725 326	20,6	56,6	16,5	6,2
Kvinner	1 795 931	25,9	52,1	19,4	2,4

Figur 2.2 Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning og alder. 1990 og 1998

3. Utdanningsnivået i bydelene i Oslo

3.1. Store forskjeller i utdanningsnivå mellom bydelene

Levekårsforskningen har vist en klar sammenheng mellom utdanningsnivå og menneskers generelle levekår. Som vi har sett er utdanningsnivået i Oslo høyere, ja betraktelig høyere enn i landet for øvrig. Svært mange av dem som bor i Oslo har universitets- eller høgskoleutdanning og en stor del av disse har en lang universitets- og høgskoleutdanning. Mye av diskusjonene om "forskjells-Norge" har de senere år dreiet seg om levekårene i de største byene i landet og da spesielt om Oslo. Det er blitt påpekt at forskjellene i levekår mellom bydelene i Oslo har økt de siste årene. Hvor store er forskjellene i utdanningsnivå mellom bydelene, og hvordan har utviklingen vært det siste tiåret?

En vanlig inndeling av bydelene i Oslo er som følger:

- Indre øst: Sagene-Torshov, Grünerløkka-Sofienberg og Gamle Oslo.
- Indre vest: Bygdøy-Frogner, Uranienborg-Majorstua og St.Hanshaugen-Ullevål.
- De eldre drabantbyer: Lambertseter, Bøler, Manglerud, Østensjø, Helsefyr-Sinsen og Hellerud.
- De nye drabantbyer: Søndre Nordstrand, Furuset, Stovner, Romsås og Grorud.
- Ytre nord: Bjerke, Grefsen-Kjelsås og Sogn.
- Ytre vest: Ekeberg- Bekkelaget, Nordstrand, Vinderen, Røa og Ullern.

Det er markante forskjeller i befolkningens utdanningsnivå i Oslos ulike bydeler. Grovt sett går skillet hovedsakelig mellom de vestlige og østlige bydeler. Vinderen hadde det høyeste utdanningsnivået i 1998, fulgt av Sogn og Ullern. Utdanningsnivået var også meget høyt i bydelene Røa, Bygdøy-Frogner, Uranienborg-Majorstua og i St.Hanshaugen-Ullevål. I alle disse bydelene hadde over halvparten av befolkningen 16 år og over registrert en eller annen form for høyere utdanning. Som vi tidligere har sett var nivået for landet som helhet 22 prosent og for Oslo totalt 36 prosent. I Vinderen hadde nesten 22 prosent en lang høyere utdanning og 38 prosent en kort, dvs. at befolkningen med høyere utdanning i denne bydelen utgjorde 60 prosent av innbyggerne. I de andre seks bydelene med et spesielt høyt utdanningsnivå hadde 15-19 prosent en lang høyere utdanning. Andelen med bare grunnskoleutdanning utgjorde ikke mer enn 5-10 prosent av befolkningen i disse bydelene, mens tallet for hele landet var 23 prosent og for Oslo totalt nesten 18 prosent. Det er altså bydeler i ytre og indre vest som har klart høyest utdanningsnivå.

Tabell 3.1. Folkemengde 16 år og over. Bydeler i Oslo. 1.1.1999

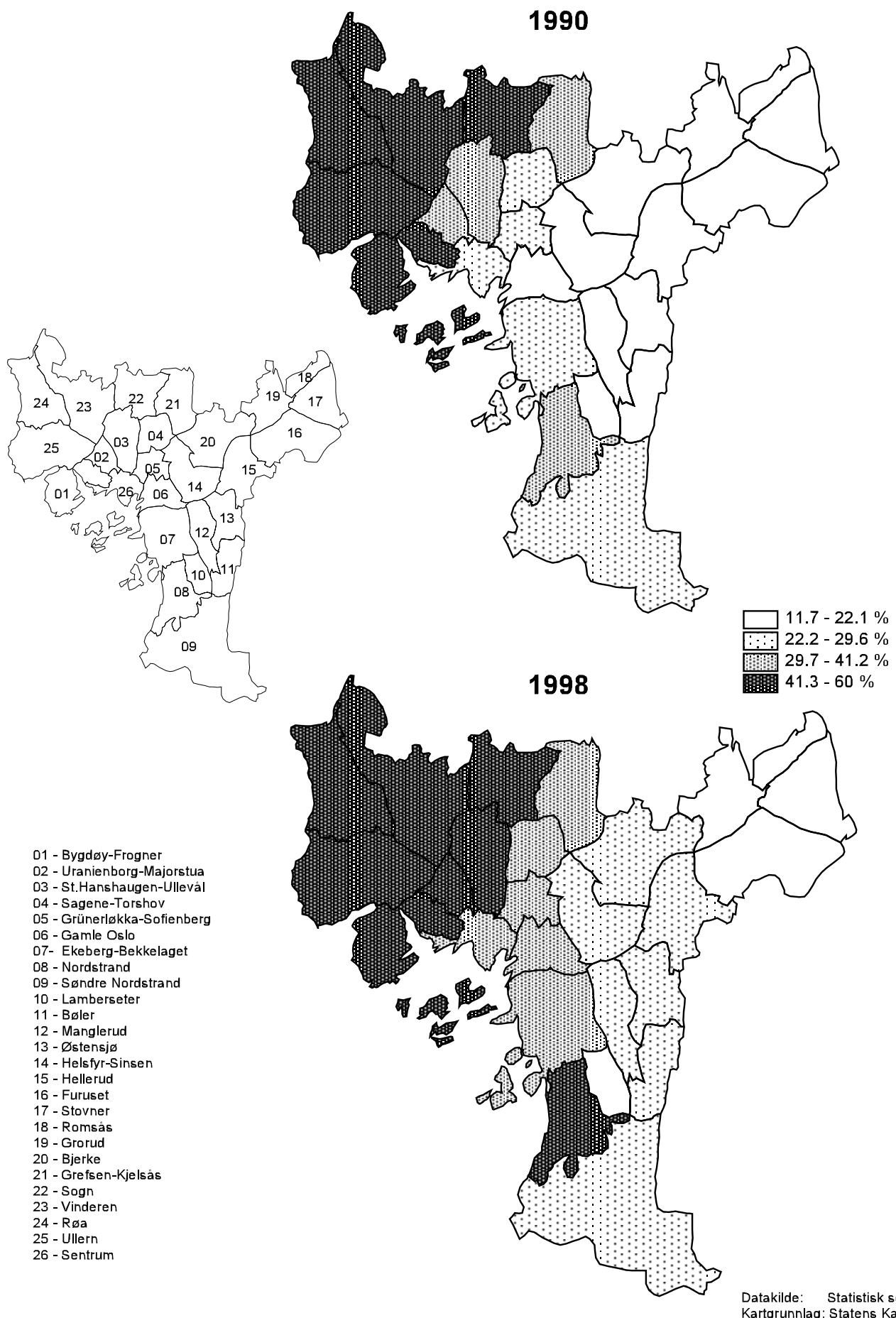

I alt	414 219
Bygdøy-Frogner	18 042
Uranienborg-Majorstua	21 216
St.Hanshaugen-Ullevål	24 483
Sagene-Torshov	24 747
Grünerløkka-Sofienberg	22 865
Gamle Oslo	20 461
Ekeberg-Bekkelaget	13 172
Nordstrand	13 770
Søndre Nordstrand	21 631
Lambertseter	8 790
Bøler	10 651
Manglerud	10 177
Østensjø	12 513
Helsefyr-Sinsen	18 057
Hellerud	12 838
Furuset	22 826
Stovner	16 570
Romsås	5 205
Grorud	13 797
Bjerke	18 546
Grefsen-Kjelsås	14 244
Sogn	12 718
Vinderen	15 061
Røa	17 089
Ullern	21 539
Sentrum	1 155
Marka	1 254
Uoppgitt	802

På den andre enden av skalaen finner vi de fleste nye drabantbyer som Romsås, Stovner, Furuset og Grorud og noen eldre drabantbyer som Hellerud, Manglerud og Lambertseter. I alle disse bydelene var andelen av befolkningen med en høyere utdanning under 25 prosent, ja i bydelen Romsås hadde under 14 prosent fullført en høyere utdanning og i Stovner 16 prosent. Bare 2-4 prosent av befolkningen hadde fullført en lang høyere utdanning i disse bydelene, et nivå under landsgjennomsnittet. I flere av bydelene med lavest utdanningsnivå var det en høyere prosentandel som kun hadde en grunnskoleutdanning som høyeste fullførte utdanning enn hva som var tilfelle for landet totalt. I de andre bydelene lå utdanningsnivået nærmere gjennomsnittet for Oslo.

Figur 3.1 og vedleggstabell 4 viser utdanningsnivået i bydelene i Oslo både i 1990 og i 1998. Dessverre er det ikke mulig å skille mellom kort og lang høyere utdanning i 1990-tallene. De samme bydeler peker seg ut i de to ender av skalaen i 1990 på samme måte som i 1998 selv om utdanningsnivået i alle bydeler naturlig nok var lavere enn i 1998. Endringene fra 1990 til 1998 varierer imidlertid forholdsvis mye fra bydel til bydel.

Figur 3.1. Andel personer 16 år og over med høyere utdanning. Bydeler i Oslo. 1990 og 1998

Vindern hadde også i 1990 den høyest utdannede befolkningen med over 53 prosent med høyere utdanning, 6 prosentpoeng lavere enn i 1998. Gjennomsnittet for hele Oslo var mellom 27 og 28 prosent. Både i bydelene Røa, Sogn og Ullern hadde godt over 40 prosent av befolkningen en høyere utdanning i 1990. Også i Bygdøy-Frogner hadde over 40 prosent en utdanning på dette nivået og i St.Hanshaugen-Ullevål og Uranienborg-Majorstua nær 40 prosent.

Det var stort sett de samme bydelene som hadde den lavest utdannede befolkningen både i 1990 og i 1998. I Romsås, Stovner og Grorud hadde kun 11-15 prosent av befolkningen en høyere utdanning i 1990. Mens andelen med bare grunnskoleutdanning utgjorde 10-17 prosent av befolkningen i de seks bydelene med det høyeste utdanningsnivået, var andelen for Romsås, Grorud og Stovner 35-37 prosent. Gjennomsnittstallet for Oslo i 1990 for andelen med utdanning på grunnskolenivå var dette året om lag den samme som for høyere utdanning, nesten 27 prosent.

Både i 1990 og 1998 var det i de fleste bydelene mest vanlig å ha en videregående utdanning som høyeste fullførte utdanning. Det foregikk ingen generell utjevning av utdanningsnivået i bydelene i de ulike deler av Oslo. Bydeler med det høyeste utdanningsnivået lå enda litt høyere i forhold til gjennomsnittet i 1998 enn i 1990, og bydelene med lavest utdanningsnivå litt lavere. Likevel har det vært noen interessante endringer som det er verdt å merke seg. I bydelene i indre Oslo øst Sagene- Torshov, Grünerløkka- Sofienberg og delvis i Gamle Oslo steg andelen av befolkningen med høyere utdanning i denne perioden mer enn for gjennomsnittet (se også kap. 3.2). Mens de to førstnevnte av disse bydeler hadde en mye lavere andel med høyere utdanning enn gjennomsnittet for Oslo i 1990 hadde de i 1998 kommet opp på gjennomsnittsnivå. Spesielt i disse bydelene har det foregått en endring av befolknings sammensetningen på 1990- tallet ved at mange mennesker med høyere utdanning har flyttet inn.

3.2. Flest menn med lang høyere utdanning i alle bydeler

I så å si alle bydeler hadde flere kvinner enn menn utdanning på grunnskolenivå i 1998, mens flere menn hadde en lang høyere utdanning. Hovedmønsteret er det samme som vi har sett for befolkningen som helhet. Og i de bydeler der det er mange menn som har høy utdanning er det også et høyt utdanningsnivå blant kvinnene og motsatt i bydelene med et lavt utdanningsnivå. I de bydeler hvor utdanningsnivået er høyest er de relative forskjellene større enn i andre bydeler. Mens 30 prosent av mennene i Vinderen hadde en lang høyere utdanning, var prosentandelen for kvinnene 14 prosent. Tilsvarende andeler for Ullern var henholdsvis 26 og 11. Forskjellen avvek lite fra dette i Røa, men var noe mindre i bydelene Oslo indre vest, dvs. Bygdøy-Frogner, Uranienborg-Majorstua og St.Hanshaugen-Ullevål. Her varierte andelen av kvinnene med lang høyere utdanning fra 11 til 12 prosent og andelen menn fra

20 til 21 prosent. I bydelene i indre Oslo øst var forskjellene aller minst. Andelen blant kvinnene med en lang høyere utdanning varierte fra 5 til 7 prosent og andelen menn fra 8 til 10. I by-delene Nordstrand, Søndre Nordstrand, Lambertseter, Bøler, Manglerud, Østensjø og Høfvet-Sinsen er imidlertid forskjellene forholdsvis store. I enkelte av dem var prosentandelen menn med lang høyere utdanning i 1998 tre ganger så høy som andelen kvinner med utdanning på tilsvarende nivå samme år.

Ser vi på Oslo totalt var det 45 prosent av kvinnene som hadde en videregående utdanning som høyeste fullførte utdanning og 28 prosent en kort høyere utdanning. Det er flere kvinner enn menn som har en kort høyere utdanning i nesten alle bydeler, men det er svært små forskjeller i de eldre drabantbyer.

I bydelene St.hanshaugen -Ullevål og Vinderen hadde over 40 prosent av kvinnene en kort høyere utdanning, flere enn dem som hadde en videregående utdanning. I Vinderen var det også flere menn som hadde en kort høyere utdanning enn en videregående.

I 1990 hadde omtrent 24 prosent av kvinnene bosatt i Oslo registrert en eller annen form for høyere utdanning og 30 prosent av mennene. Noen av bydelene hadde om lag like stor andel kvinner som menn med høy utdanning, og det gjaldt spesielt Sagene -Torshov og Gamle Oslo. I noen av bydelene med høyest utdanningsnivå var forskjellene rundt 10 prosentpoeng.

3.3. Mange unge med høy utdanning i Oslo indre øst

Forskjellen i utdanningsnivået mellom ulike aldersgrupper er større enn mellom menn og kvinner. For Oslo totalt var det flest med en høyere utdanning i aldersgruppen 25-29 år. I denne aldersgruppen hadde 53 prosent en høyere utdanning i 1998. Blant dem i aldersgruppene 30-39 år og 40-49 år var det også en meget stor andel av Oslos befolkning som hadde fullført en høyere utdanning. Det var også i disse to aldersgruppene og i aldersgruppen 50-59 år det var flest med en lang høyere utdanning, 12-14 prosent. Blant dem i aldersgruppen 60-66 år og 67 år og eldre år hadde henholdsvis 29 og 38 prosent kun grunnskoleutdanning. Bortsett fra i aldersgruppen 25-29 år var det i alle de andre aldersgrupper flest som hadde videregående utdanning som sin høyeste fullførte utdanning.

For de fleste bydelene er det denne utdanningsprofilen som gjelder uansett om det er bydeler med et høyt, lavt eller middels utdanningsnivå. Men det er også noen meget interessante forskjeller mellom noen av bydelene. I bydelene med det høyeste utdanningsnivået, i Oslo ytre og indre vest - Bygdøy-Frogner, Uranienborg-Majorstua, St.Hanshaugen-Ullevål, Vinderen, Røa og Ullern og i Sogn- er det flere som har høyere enn videregående utdanning i nesten alle aldersgrupper 30- 59 år. I Vinderen er det spesielt mange i de eldste aldersgrupper som også har en utdanning på dette nivået.

Tabell 3.2 Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning og alder. Oslo. 1998. Prosent

	I alt	Høyeste fullførte utdanning. Prosent			
		Grunn- skole utdanning	Videre- gående utdanning	Kort høyere utdanning	Lang høyere utdanning
16 år					
og over	414 219	17,4	46,2	26,6	9,5
16-19 år	17 262	30,1	69,7	0,2	0,0
20-24 år	31 453	8,5	64,2	27,0	0,4
25-29 år	54 053	6,3	41,0	42,2	10,5
30-39 år	93 109	7,7	43,9	34,3	13,8
40-49 år	67 485	11,7	43,5	31,6	12,7
50-59 år	55 934	18,2	45,0	24,3	12,0
60-66 år	24 177	28,5	44,9	17,9	8,1
67 år og eldre	70 746	38,3	43,8	12,3	5,1

gående utdanning i aldersgruppene 20-39 år, mens det er svært mange eldre med kun grunnskoleutdanning.

I denne bydelen hadde hele 21 prosent av alle i aldersgruppen 67 år og over en lang høyere utdanning i 1998 og i aldersgruppen 50-59 år over 31 prosent. Befolkningen i denne bydelen har som vi har sett det aller høyeste utdanningsnivået, og i de midterste aldersgrupper hadde mer enn to av tre innbyggere en høyere utdanning i 1998. I de andre vestlige bydelene hadde også nær to av tre personer i de midterste aldersgrupper en høyere utdanning. Nesten ingen under 50 år hadde utdanning bare på grunnskolenivå.

Bydelene i indre Oslo øst Sagene- Torshov, Grünerløkka- Sofienberg og Gamle Oslo har et lavere utdanningsnivå enn de vestlige bydeler, men det er forholdsvis mange i de yngre aldersgrupper som har en høyere utdanning i disse bydelene. Spesielt i de to førstnevnte bydeler er det en mye større andel av befolkningen i aldersgruppene 25-39 år som har en høyere utdanning enn i aldersgruppene 40-59 år. Forskjellene er særlig bemerkelsesverdige for dem med en lang høyere utdanning. I det hele tatt skiller utdanningsprofilene i de ulike aldersgrupper i disse bydelene seg en del fra profilene i de andre bydeler. Blant dem i aldersgruppen 67 år og eldre har over 60 prosent kun grunnskoleutdanning. Det er i disse bydelene at forskjellene i utdanningsnivå mellom aldersgruppene er aller størst. Også i de gamle drabantbyene er det ganske mange i de yngre aldersgrupper som har en høyere utdanning.

I bydeler som Stovner, Romsås, Grorud og Furuset hvor utdanningsnivået er lavest, er også andelen av befolkningen med en høyere utdanning generelt og en lang høyere utdanning spesielt lav både i de yngre og i de litt eldre aldersgrupper. Også i aldersgruppene 20-39 år var det bare 3- 6 prosent som hadde en lang høyere utdanning. Disse bydelene har også en meget stor andel av sine eldste innbyggere i gruppen med bare grunnskoleutdanning, men andelen er faktisk ikke så stor som i bydelene i indre øst.

I så å si alle bydeler med et middels og lavt utdanningsnivå er det en overvekt av personer med en videre-

4. Utdanningsnivå og andre levekårsindikatorer

4.1. Inntekt

En av levekårskomponentene som har størst betydning for folks levekår er inntektsnivå. Inntektsnivået har nær sammenheng med det materielle forbruket eller for muligheten til materielt forbruk. Videre har inntekten stor betydning for evnen til å spare og til å investere penger i ulike former for verdipapirer som igjen kan være med på å øke inntekten ytterligere.

Går vi noen tiår tilbake var det som regel en klar sammenheng mellom en persons utdanning og vedkommendes lønnsinntekt. Noe forenklet kan man si at høy utdanning ga høy lønnsinntekt i arbeidslivet og lav utdanning lav lønnsinntekt. To av hovedmålsettingene i norsk politikk har vært å gi en så stor del av befolkningen som mulig anledning til å skaffe seg mye og kvalitetsmessig god utdanning, og å utjevne lønnsforskjeller i arbeidslivet. Denne målsettingen har langt på vei blitt realisert i offentlig sektor de to siste tiår, men ikke i privat sektor. Fortsatt er det slik at den gjennomsnittlige lønnsinntekten stiger med utdanningsnivået, men forskjellene er blitt mindre, og det er nå langt større forskjeller i lønnsinntekt mellom grupper med like lang utdanning enn for en del år tilbake. Dette skyldes flere forhold. Flere og flere tar en eller annen form for høyere utdanning og den relative verdien av mange utdanninger er blitt mindre og da spesielt for utdanninger det har vært overproduksjon av. Offentlig sektor rekrutterer en stor del av dem som tar høyere utdanning, og i denne sektor har altså lønnspolitikken og til dels arbeidsmarkedet for ulike utdanningsgrupper bidratt til å redusere forskjellene i lønnsinntekter de siste femten - tyve år. Samtidig har de fleste som har tatt en lang utdanning ved et universitet eller en høyskole også en betraktelig studiegjeld.

Vi skal i det følgende se litt på bruttoinntekten til befolkningen i bydelene i Oslo, dvs. vi inkluderer både lønnsinntekt og kapitalinntekt. Det er den samlede inntekt som er viktig for levekårene. I inntektsstatistikken er det vanlig å operere med gjennomsnittsinntekten for befolkningen 17 år og over, og det er dette som ligger til grunn her.

Sammenhengen mellom utdanningsnivået og bruttoinntektene i bydelene er kanskje noe mindre enn man skulle anta. Den bydelen som vi så hadde det høyeste utdanningsnivået i 1998, Vinderen, hadde imidlertid også det klart høyeste bruttoinntektsnivået av alle Oslos bydeler. I denne bydelen var dette inntektsnivået 503 000 kr. i 1998, mens gjennomsnittet for Oslo var 246 000. Også de fleste andre bydeler på utdanningsstoppen lå godt over gjennomsnittet i bruttoinntekt per

Tabell 4.1. Gjennomsnittlig bruttoinntekt for alle bosatte personer 17 år og eldre. Bydeler i Oslo. 1998

	Antall bosatte personer 17 år og over	Gjennomsnittlig bruttoinntekt
Bygdøy-Frogner	17 927	345 419
Uranienborg-Majorstua	21 125	266 493
St-Hanshaugen-Ullevål	24 341	242 450
Sagene-Torshov	24 615	193 990
Grünerløkka-Sofienberg	22 718	181 833
Gamle Oslo	20 264	174 284
Ekeberg-Bekkelaget	12 997	276 861
Nordstrand	13 598	285 658
Søndre Nordstrand	21 167	215 474
Lambertseter	8 708	195 777
Bøler	10 537	213 450
Manglerud	10 078	217 329
Østensjø	12 392	220 735
Helsfyr-Sinsen	17 944	199 735
Hellerud	12 722	212 806
Furuset	22 406	208 624
Stovner	16 364	201 992
Romsås	5 119	186 263
Grorud	13 648	201 872
Bjerke	18 385	215 744
Grefsen-Kjelsås	14 087	259 041
Sogn	12 555	266 488
Vinderen	14 819	502 650
Røa	16 867	304 782
Ullern	21 289	343 588
Sentrum	1 151	363 971
Marka	1 240	253 782
Uoppgitt	.	.

innbygger, men ikke i nærheten av bruttoinntektsnivået i Vinderen. Bydelene Ullern, Røa og Bygdøy-Frogner hadde alle et bruttoinntektsnivå på mellom 300 000 og 350 000. Det samme hadde Sentrum, men her er det svært få innbyggere. I enkelte av bydelene med høyest inntektsnivå kan det være enkeltindivider som har et ekstremt høyt inntektsnivå, og det kan gi relativt store utslag på inntektsnivået i bydelen. Både i Uranienborg-Majorstua og St.Hanshaugen-Ullevål, også bydeler med et høyt utdanningsnivå, skilte bruttoinntektsnivået seg lite fra gjennomsnittet i hovedstaden.

Av bydelene med lavest utdanningsnivå var det bare Romsås som i 1998 også var å finne blant bydelene med lavest bruttoinntektsnivå. I denne bydelen var dette inntektsnivået på 186 000 kr, mens Gamle Oslo med et høyere utdanningsnivå hadde et gjennomsnittlig bruttoinntektsnivå på bare 174 000. Også Grünerløkka-Sofienberg og Sagene Torshov hadde et meget lavt inntektsnivå med henholdsvis 182 000 og

194 000, samtidig som disse bydeler hadde forholdsvis mange med høy og svært mange med lav utdanning i 1998. De bydeler som i tillegg til Romsås hadde det laveste utdanningsnivået, dvs. bydeler som Furuset, Stovner og Grorud, hadde et bruttoinntektsnivå på 200 000-220 000.

Det er flere faktorer som virker inn på bruttoinntektsnivået i bydelene. Aldersfordelingen betyr mye, ikke minst hvor mange som er i pensjonsalder og hvor mange som er i vanlig studiealder. Uten at det er undersøkt nærmere her er det grunn til å anta at det er færre som har lønnsinntekt og muligens også inntekt fra egen næringsdrift i de yngre aldersgrupper i bydeler med høyest utdanningsnivå. Dette skyldes at studiefrekvensen er svært høy i disse bydelene, og dette fører til forholdsvis lave gjennomsnittlige inntekter i disse alderskategorier til tross for eventuelle kapitalinntekter hos noen.

Oslos boligmarked har de siste årene vært preget av en nærmest eksplosjonsartet utvikling i boligprisene samtidig som det arbeider svært mange unge og høyt utdannede mennesker i stat og kommune i byen. Det reelle lønnsnivået for langtidsutdannede i offentlig sektor er som tidligere nevnt blitt redusert de siste 15-20 år, og det slår ikke minst negativt ut for en rekke langtidsutdannede i etableringsfasen i Osloområdet. Høy studiegjeld, forholdsvis lav lønnsinntekt og en inngangsterskel til boligmarkedet som fortoner seg som mer og mer problematisk for flere og flere i etableringsfasen, bidrar til at ikke minst generasjons- og

aldersfaktoren er svært viktig ved studier av levekår og utdanning, ikke minst i Oslo.

Som tidligere nevnt mangler vi opplysninger om utdanning fullført i utlandet for dem som har innvandret til Norge etter 1990. Derimot inngår alle i inntektsstatistikken. Relativt mange av disse har forholdsvis lav inntekt. Disse forhold gjør det foreløpig vanskelig å trekke entydige konklusjoner om hvor sterke samvariasjoner det egentlig er mellom utdanningsnivå og inntektsnivå i alle bydeler.

4.2. Sosialhjelp

Det er også store forskjeller mellom bydelene når det gjelder hvor stor andel av befolkningen som får sosialhjelp. Totalt sett fikk 4,5 prosent av befolkningen i Oslo sosialhjelp i 1998.

Bydelene med det høyeste utdanningsnivået og bruttoinntektsnivået hadde også det laveste nivået for sosialhjelp. I Vinderen, Røa og Ullern fikk henholdsvis 1,2, 1,6 og 1,5 prosent av befolkningen sosialhjelp i 1998. Andelen sosialhjelpsmottakere var også forholdsvis lav i Bygdøy-Frogner, Uranienborg og St.Hanshaugen-Ullevål, alle med 3,5-3,6 prosent. Ekeberg- Bekkelaget og spesielt Nordstrand hadde en meget lav andel sosialhjelpsmottagere med henholdsvis 3 og bare 1,9 prosent. Begge disse bydeler og da spesielt Nordstrand har også et utdanningsnivå som er klart høyere enn for Oslo totalt.

Tabell 4.2. Stønadstilfelle, etter familietype. Bydeler i Oslo. 1998

	I alt	Enslig mann		Enslig kvinne		Par		Uoppgitt	Stønadstilfeller pr. 1 000 innbyggere
		Uten barn under 18 år	Med barn under 18 år	Uten barn under 18 år	Med barn under 18 år	Uten barn under 18 år	Med barn under 18 år		
Oslo	22 371	9 676	345	4 972	2 746	1 976	2 457	199	45
Bygdøy-Frogner	735	342	9	223	51	63	31	16	36
Uranienborg-Majorstua	802	296	4	188	20	227	63	4	35
St.Hanshaugen-Ullevål	998	533	10	258	68	67	54	8	36
Sagene-Torshov	2 260	1 154	31	569	196	150	143	17	81
Grünerløkka-Sofienberg	2 777	1 288	45	683	301	215	235	10	104
Gamle Oslo	2 997	1 230	41	636	411	266	399	14	120
Ekeberg-Bekkelaget	487	199	6	107	71	53	51	-	30
Nordstrand	329	148	5	75	48	21	32	-	19
Søndre Nordstrand	1 345	408	32	238	256	106	295	10	44
Lambertseter	539	206	13	128	78	35	67	12	52
Bøler	475	180	5	93	86	44	59	8	36
Manglerud	448	227	8	77	54	43	33	6	36
Østensjø	585	262	9	138	88	33	52	3	38
Helsfyr-Sinsen	1 217	532	21	266	162	106	118	12	58
Hellerud	672	254	12	143	104	47	107	5	43
Furuset	1 234	484	20	222	198	86	200	24	42
Stovner	623	262	6	131	92	31	99	2	30
Romsås	435	151	18	88	86	37	53	2	64
Grorud	808	361	12	181	81	91	76	6	48
Bjerke	850	380	13	145	130	52	127	3	38
Grefsen-Kjelsås	450	227	8	99	53	26	28	9	26
Sogn	334	146	2	60	23	59	42	2	21
Vinderen	232	90	-	52	10	57	15	8	12
Røa	337	141	5	78	40	30	35	8	16
Ullern	402	175	10	94	39	31	43	10	15

I bydelene med lavest utdanningsnivå som Stovner, Furuset, Grorud og Romsås varierte andelen av befolkningen som fikk sosialhjelp fra 3 prosent i Stovner til 6,4 prosent i Romsås. I disse bydelene varierte altså andelen av befolkningen som fikk sosialhjelp fra godt under til godt over gjennomsnittet for Oslo.

De bydelene som hadde det høyeste nivået for sosialhjelp var Sagene-Torshov, Grünerløkka og Gamle Oslo med henholdsvis 8,1, 10,4 og 12 prosent sosialhjelpsmottakere. Som vi har sett var det i disse bydelene mange unge som hadde en høyere utdanning i 1998, faktisk over gjennomsnittet for Oslo, mens utdanningsnivået blant de eldste innbyggerne og bruttoinntektsnivået i bydelen var svært lavt. Hovedårsaken til den svært store andelen med sosialhjelpsmottakere i disse bydelene er nok hovedsakelig boligstrukturen. Det bor mange rusmiddelbrukere i denne delen av Oslo. Det er også en meget høy konsentrasjon av innvandrere der. I de resterende bydeler lå nivået for mottak av sosialhjelp på et nivå som var nærmere gjennomsnittet.

Ikke overraskende har vi sett at andelen som får sosialhjelp er lavest i noen av bydelene med et høyt utdannings- og bruttoinntektsnivå, men det er som vi har sett ikke i de nye drabantbyene hvor andelen sosialhjelpsmottakere er høyest. Årsaken er nok delvis at sammensetningen og størrelsen på gruppen med grunnskoleutdanning er noe forskjellig fra Oslo indre øst og at hjelpebehovet derfor er mindre og at konsentrasjonen av innvandrere er ulik fra bydel til bydel. Familiestrukturen betyr også mye. Det er i første rekke enslige kvinner og menn som mottar sosialhjelp, særlig menn. I Oslo indre øst er andelen av enslige stor

4.3. Litt om levekårsforskjeller og utdanningsnivå i Oslo

Når levekårene i befolkningen skal undersøkes komponeres gjerne såkalte levekårsindekser. I en indeks for levekårsproblemer fra 1994 (Barstad, 1997) så man bl.a. på tallet på uførepensjonister, antallet attføringstilfeller, antallet sosialhjelpsmottakere, antallet privathusholdninger som bor trangt og tallet på ulike former for kriminalitet. I bydelene i Oslo indre øst var det en såkalt opphopning av levekårsproblemer. Både Sagene-Torshov, Grünerløkka-Sofienberg og Gamle Oslo kom svært dårlig ut. Ingen kommuner i hele landet scoret dårligere på denne indeksen enn disse bydelene. Også Romsås og Helsefyr hadde til dels omfattende levekårsproblemer. De bydelene i Oslo som samlet sett hadde færrest levekårsproblemer var bydeler i ytre vest, dvs. spesielt Vinderen, Røa og Ullern, men også bydelene Grefsen, Sogn og Nordstrand hadde langt færre levekårsproblemer enn gjennomsnittet.

Denne undersøkelsen viste også at bydelene Uranienborg-Majorstua og St.Hanshaugen-Ullevål lå betydelig høyere enn landsgjennomsnittet i levekårsproblemer, og godt over eldre drabantbyer som Manglerud, Bjerke og Bøler. En annen levekårsindeks for 1995 ga samme hovedresultat for Oslos bydeler, men noen drabantbyer

kom litt dårligere ut. Levekårene i eldre drabantbyer skilte seg lite fra levekårene i bydelene i Oslo indre vest.

Når man ser på prosentandelen av befolkningen med minst fire levekårsproblemer, var den størst i bydelene Sagene-Torshov, Grünerløkka-Sofienberg og Gamle Oslo. På motsatt ende av skalaen finner vi Vinderen, Røa og Ullern, Nordstrand og Ekeberg-Bekkelaget (Barstad, 1997). Også i bydelene i Oslo indre vest som Bygdøy-Frogner, Uranienborg-Majorstua og St.Hanshaugen-Ullevål var andelen med levekårsproblemer større enn for Oslo totalt. Resultatet av andre og senere undersøkelser av levekår viser noenlunde tilsvarende resultater.

Graden av forskjellige levekårsproblemer i bydelene i Oslo varierer mye. Som vi tidligere har sett er utdanningsnivået i bydelene svært ulikt. Levekårsindeksene viser ikke en helt gjennomgående sammenheng mellom utdanningsnivå og levekårsproblemer. Det er ikke gitt at en bydel med et lavt utdanningsnivå nødvendigvis må score dårlig på levekårsindeksen og en bydel med et høyt utdanningsnivå godt. Bydeler på topp i utdanningsnivå som Vinderen, Røa og Ullern hadde også lave verdier for levekårsproblemer. Det samme gjaldt for Sogn og til dels Nordstrand og Ekeberg-Bekkelaget, mens befolkningen i andre bydeler med et meget høyt utdanningsnivå i Oslo indre vest, Bygdøy-Frogner, Uranienborg-Majorstua og St.Hanshaugen-Ullevål hadde flere levekårsproblemer enn gjennomsnittet i Oslo. Bydeler med et lavere utdanningsnivå som Manglerud og Bøler hadde også et lavere nivå på levekårsproblemene enn bydelene i Oslo indre vest, mens bare Romsås av bydelene med lavest utdanningsnivå også hadde et høyt nivå på indeksen med levekårsproblemer. Og i bydeler som Sagene-Torshov og Grünerløkka-Sofienberg synes levekårsproblemene å være aller høyest i hele Oslo.

Litteratur:

Barstad, Anders: *Store byer, liten velferd? Om segregasjon og ulikhet i norske storbyer. Sosiale og økonomiske studier*. Statistisk sentralbyrå 1997.

Bildeng, Morten og Furst, Roland (red): *Levekår i storby. En artikkelsamling om levekårsforskjeller og kommunal fordelingspolitikk*. Kommunenes sentralforbund 1993.

Jørgensen, Tor (red): *Utdanning i Norge. Statistiske analyser*. Statistisk sentralbyrå 1997.

Oslo kommune: *Statistisk år bok for Oslo 1999*.

Sosialt utsyn 2000: Statistisk sentralbyrå 2000.

Vassenden, Kåre (red): *Innvandrere i Norge. Hvem er de, hva gjør de og hvordan lever de?* Statistisk sentralbyrå 1997.

Vedleggstabell 1. Elever og studenter i alt og prosent av registrerte årskull, etter bostedsfylke. 1. oktober 1990 og 1998

Bostedsfylke	Elever 16-18 år		Studenter 19-24 år		Studenter 25-29 år	
	I alt	Prosent av registrerte årskull	I alt	Prosent av registrerte årskull	I alt	Prosent av registrerte årskull
1990						
Hele landet	155 198	82,6	72 826	18,1	29 267	9,0
Østfold	8 704	79,7	3 529	16,1	1 044	6,2
Akershus	15 527	82,0	7 964	20,0	3 099	9,6
Oslo	9 997	77,0	7 206	18,3	6 409	13,6
Hedmark	6 727	81,1	2 737	16,5	727	6,0
Oppland	7 072	84,5	2 505	14,7	701	5,8
Buskerud	8 215	82,0	3 291	15,7	974	6,0
Vestfold	7 541	84,4	3 308	18,3	947	6,9
Telemark	6 124	83,2	2 319	15,6	667	6,0
Aust-Agder	3 966	84,3	1 584	17,8	429	6,7
Vest-Agder	5 794	83,9	2 546	18,1	723	6,7
Rogaland	13 066	83,6	5 493	16,6	1 719	6,4
Hordaland	15 728	82,7	7 819	19,5	3 456	10,8
Sogn og Fjordane	4 392	87,7	2 040	19,9	587	7,8
Møre og Romsdal	9 592	83,7	4 771	20,6	1 269	8,0
Sør-Trøndelag	9 420	84,1	4 931	20,2	2 237	11,2
Nord-Trøndelag	5 413	84,8	2 371	19,1	593	6,8
Nordland	9 174	82,7	3 932	16,8	1 394	8,0
Troms	5 756	82,0	2 755	17,9	1 241	10,6
Finnmark	2 743	74,2	1 098	12,9	573	8,8
Uoppgitt	247	..	627	..	478	..
1998						
Hele landet	145 741	91,6	92 249	27,3	44 661	13,2
Østfold	7 929	91,2	5 015	26,8	1 844	10,8
Akershus	14 511	91,2	8 918	27,0	3 792	11,9
Oslo	11 021	87,5	8 258	23,7	7 908	14,8
Hedmark	5 876	92,3	3 747	28,2	1 400	11,6
Oppland	5 927	92,9	3 427	25,7	1 383	11,1
Buskerud	7 356	90,8	4 390	25,1	1 652	9,7
Vestfold	7 046	92,3	4 120	26,1	1 619	11,3
Telemark	5 468	91,2	3 256	25,8	1 210	10,6
Aust-Agder	3 894	91,6	2 314	27,1	774	11,1
Vest-Agder	5 940	92,5	3 451	27,2	1 219	11,1
Rogaland	13 730	91,6	7 760	25,7	2 919	10,2
Hordaland	15 081	92,1	9 754	28,6	5 069	15,2
Sogn og Fjordane	4 091	92,3	2 621	30,4	942	12,8
Møre og Romsdal	8 825	90,9	5 824	29,4	2 066	12,2
Sør-Trøndelag	8 515	93,0	6 279	31,4	3 558	17,5
Nord-Trøndelag	4 777	94,5	2 995	30,5	1 115	13,3
Nordland	8 266	90,8	4 844	26,6	2 326	14,0
Troms	4 904	89,7	2 986	26,3	2 030	16,8
Finnmark	2 078	84,0	1 172	20,6	935	14,3
Uoppgitt	506	..	1 118	..	900	..

Vedleggstabell 2. Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning. Bostedsfylke. 1990 og 1998. Prosent

Bostedsfylke	Høyeste fullførte utdanning. Prosent				
	I alt	Grunnskole- utdanning	Videregående utdanning	Kort høyere utdanning	Lang høyere utdanning
1990					
Hele landet	3 399 662	33,1	50,3	13,5	3,1
Østfold	193 506	37,6	49,9	10,6	1,9
Akershus	331 592	26,6	50,3	17,5	5,4
Oslo	388 873	26,6	45,9	20,7	6,6
Hedmark	153 554	40,9	47,5	9,7	1,8
Oppland	149 204	38,7	49,6	9,8	1,9
Buskerud	182 379	35,7	49,9	11,9	2,4
Vestfold	159 075	31,0	53,2	13,5	2,2
Telemark	131 552	36,3	51,0	10,5	2,2
Aust-Agder	75 976	31,2	53,4	13,2	2,1
Vest-Agder	112 965	29,7	54,2	13,7	2,3
Rogaland	258 049	31,0	53,3	13,0	2,7
Hordaland	323 152	31,3	51,0	14,8	3,0
Sogn og Fjordane	83 948	32,7	54,2	11,2	1,9
Møre og Romsdal	187 817	34,8	51,9	11,6	1,6
Sør-Trøndelag	201 293	33,0	50,5	12,5	4,0
Nord-Trøndelag	100 490	34,6	53,5	10,0	1,9
Nordland	190 395	39,9	48,2	10,2	1,6
Troms	116 825	37,5	47,9	12,1	2,6
Finnmark	59 017	39,8	47,5	11,0	1,6
1998					
Hele landet	3 521 257	23,3	54,3	18,0	4,2
Østfold	198 218	27,3	55,3	14,8	2,5
Akershus	357 859	18,4	52,7	22,0	6,8
Oslo	415 342	17,6	46,2	26,4	9,5
Hedmark	151 483	30,6	53,0	13,7	2,4
Oppland	148 117	28,6	55,1	13,6	2,4
Buskerud	188 263	25,4	55,0	16,2	3,2
Vestfold	167 692	21,9	56,8	18,0	3,0
Telemark	132 084	26,4	56,4	14,2	2,8
Aust-Agder	80 035	21,5	58,1	17,3	2,9
Vest-Agder	119 432	20,8	58,3	17,6	3,0
Rogaland	280 731	21,5	57,4	17,1	3,7
Hordaland	336 735	21,7	55,0	18,9	4,2
Sogn og Fjordane	84 039	23,2	58,9	15,3	2,4
Møre og Romsdal	191 032	24,9	56,8	15,9	2,1
Sør-Trøndelag	206 181	22,9	54,5	17,1	5,3
Nord-Trøndelag	99 465	24,4	58,6	14,5	2,4
Nordland	188 527	29,1	53,9	14,7	2,1
Troms	118 146	26,6	52,3	17,1	3,7
Finnmark	57 876	29,1	52,7	15,8	2,2

Vedleggstabell 3. Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning, alder og kjønn. 1990 og 1998. Prosent

		Høyeste fullførte utdanning. Prosent			
	I alt	Grunnskole- utdanning	Videregående utdanning	Kort høyere utdanning	Lang høyere utdanning
1990 i alt					
16 år og over	3 399 662	33,1	50,3	13,5	3,1
16-19 år	253 957	52,6	47,4	0,0	0,0
20-24 år	336 358	11,1	74,6	14,2	0,1
25-29 år	325 107	11,5	64,7	20,8	2,8
30-39 år	624 734	16,6	56,5	21,6	5,2
40-49 år	573 356	25,1	51,3	18,1	5,4
50-59 år	384 788	39,5	44,4	12,3	3,7
60-66 år	277 954	49,0	39,6	8,7	2,6
67 år og eldre	623 408	60,3	32,5	5,3	1,8
Menn					
16 år og over	1 665 473	29,9	52,1	13,0	5,0
16-19 år	129 618	50,7	49,2	0,0	0,0
20-24 år	172 378	11,9	76,3	11,7	0,1
25-29 år	167 149	12,8	66,3	17,3	3,5
30-39 år	320 246	16,6	56,5	19,4	7,5
40-49 år	294 506	23,4	50,2	17,7	8,6
50-59 år	191 797	35,8	44,9	12,9	6,3
60-66 år	134 344	44,2	41,3	9,9	4,7
67 år og eldre	255 435	54,2	35,8	6,1	3,8
Kvinner					
16 år og over	1 734 189	36,1	48,6	13,9	1,3
16-19 år	124 339	54,5	45,4	0,1	0,0
20-24 år	163 980	10,2	72,8	16,8	0,1
25-29 år	157 958	10,1	63,0	24,6	2,1
30-39 år	304 488	16,6	56,5	23,9	2,8
40-49 år	278 850	26,9	52,4	18,5	2,1
50-59 år	192 991	43,1	43,9	11,7	1,2
60-66 år	143 610	53,6	38,1	7,7	0,6
67 år og eldre	367 973	64,6	30,3	4,7	0,4
1998 i alt					
16 år og over	3 521 257	23,3	54,3	18,0	4,2
16-19 år	212 920	29,3	70,6	0,1	0,0
20-24 år	284 386	5,4	73,2	21,2	0,2
25-29 år	338 163	6,5	58,9	29,8	4,9
30-39 år	669 056	8,6	60,8	24,1	6,4
40-49 år	618 028	15,2	55,4	23,1	6,0
50-59 år	522 910	25,1	50,9	18,0	5,5
60-66 år	246 048	39,3	44,4	12,2	3,7
67 år og eldre	629 746	52,9	37,1	7,3	2,3
Menn					
16 år og over	1 725 326	20,6	56,6	16,5	6,2
16-19 år	108 917	30,2	69,8	0,0	0,0
20-24 år	144 118	5,8	77,2	16,8	0,2
25-29 år	171 718	6,9	62,8	24,9	5,4
30-39 år	342 749	9,3	62,8	20,0	7,9
40-49 år	315 250	14,7	55,8	20,5	8,6
50-59 år	265 211	23,0	50,2	17,6	8,7
60-66 år	119 750	35,0	45,2	13,0	6,3
67 år og eldre	257 613	45,9	40,2	8,8	4,8
Kvinner					
16 år og over	1 795 931	25,9	52,1	19,4	2,4
16-19 år	104 003	28,5	71,5	0,1	0,0
20-24 år	140 268	4,9	69,1	25,9	0,2
25-29 år	166 445	6,0	54,8	34,8	4,4
30-39 år	326 307	7,9	58,6	28,5	4,9
40-49 år	302 778	15,8	54,9	25,7	3,3
50-59 år	257 699	27,3	51,7	18,3	2,3
60-66 år	126 298	43,3	43,7	11,4	1,2
67 år og eldre	372 133	57,8	35,0	6,4	0,5

Vedleggstabell 4. Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning og kjønn. Bydeler i Oslo. 1990 og 1998. Prosent.

	1990			1998			
	Grunnskole utdanning	Videregående utdanning	Høyere utdanning	Grunnskole utdanning	Videregående utdanning	Kort høyere utdanning	Lang høyere utdanning
I alt							
Bygdøy-Frogner	12,8	45,9	41,3	7,8	39,9	36,5	15,7
Uranienborg-Majorstua	15,5	45,8	38,6	9,1	38,7	36,4	15,7
St.Hanshaugen-Ullevål	17,4	42,8	39,8	9,8	36,1	38,0	15,8
Sagene-Torshov	37,7	38,9	23,5	24,0	39,5	27,6	8,4
Grünerløkka-Sofienberg	33,9	43,1	23,0	20,0	43,5	28,0	7,9
Gamle Oslo	35,3	44,8	19,8	22,3	47,3	23,0	6,7
Ekeberg-Bekkelaget	22,1	49,0	28,9	14,0	48,5	28,0	9,3
Nordstrand	16,4	47,0	32,8	11,1	47,3	30,8	10,5
Søndre Nordstrand	23,7	52,7	23,6	17,7	55,1	21,3	5,2
Lambertseter	37,1	49,0	14,0	27,4	50,6	18,1	3,6
Bøler	30,7	50,3	19,0	23,5	50,4	20,1	5,7
Manglerud	31,4	50,6	18,0	23,3	52,9	19,8	3,9
Østensjø	30,0	50,6	19,4	22,0	51,5	20,5	5,8
Helsfyr-Sinsen	36,4	46,4	17,2	24,6	48,9	20,9	5,3
Hellerud	31,0	50,9	18,1	23,8	53,7	18,1	4,2
Furuset	31,2	52,6	16,3	22,7	57,4	16,3	3,0
Stovner	34,6	52,8	12,6	26,7	57,0	13,4	2,4
Romsås	37,0	51,3	11,7	29,7	55,9	11,1	2,4
Grorud	35,2	50,1	14,7	26,9	53,1	15,7	3,9
Bjerke	31,4	48,9	19,7	22,2	50,6	21,5	5,3
Grefsen-Kjelsås	22,7	45,6	31,7	14,5	44,5	29,4	11,4
Sogn	16,1	39,1	44,8	9,9	36,1	35,4	18,4
Vinderen	10,2	36,3	53,4	5,7	34,2	38,4	21,6
Røa	13,9	43,2	42,9	8,4	41,1	34,5	15,7
Ullern	12,4	41,2	46,4	7,2	39,5	35,8	17,3
Sentrum	26,9	46,9	26,2	13,5	48,6	29,0	8,4
Marka	32,5	48,3	19,1	19,3	52,7	20,7	7,2
Uoppgitt	38,5	47,1	14,4	37,0	48,6	9,7	3,6
Menn							
Bygdøy-Frogner	11,0	42,3	46,7	6,7	37,4	34,8	20,9
Uranienborg-Majorstua	12,9	43,4	43,6	7,4	37,9	34,0	20,6
St.Hanshaugen-Ullevål	15,2	42,6	42,2	8,4	37,1	33,9	20,4
Sagene-Torshov	32,8	43,2	23,9	21,3	43,2	24,9	10,2
Grünerløkka-Sofienberg	28,6	47,0	24,4	16,9	47,4	26,4	8,8
Gamle Oslo	30,9	48,2	20,8	19,7	50,4	21,4	8,0
Ekeberg-Bekkelaget	18,8	49,3	31,9	11,6	49,3	25,6	13,2
Nordstrand	14,3	46,0	39,8	9,3	45,8	29,0	15,7
Søndre Nordstrand	21,6	52,8	25,6	16,2	55,8	20,0	7,5
Lambertseter	31,4	52,3	16,3	21,6	55,0	18,0	5,2
Bøler	25,4	52,7	21,9	19,0	52,5	19,7	8,5
Manglerud	25,8	53,3	20,8	18,1	56,2	19,4	6,1
Østensjø	24,5	53,2	22,3	17,5	53,9	19,6	8,7
Helsfyr-Sinsen	29,2	51,1	19,7	18,7	52,7	20,8	7,5
Hellerud	26,4	53,5	20,1	20,0	55,9	17,9	5,9
Furuset	27,2	54,7	18,0	20,0	59,4	15,9	4,1
Stovner	30,7	55,2	14,1	23,2	59,2	13,5	3,6
Romsås	32,7	53,7	13,6	26,4	58,4	10,7	3,5
Grorud	29,2	53,0	17,8	22,3	55,7	15,5	6,1
Bjerke	25,9	51,2	22,9	18,3	53,2	20,4	7,9
Grefsen-Kjelsås	18,8	46,6	34,6	11,5	45,7	26,5	16,1
Sogn	13,0	35,5	51,5	7,4	34,4	32,3	25,8
Vinderen	10,1	31,4	58,6	5,7	31,5	32,7	29,9
Røa	12,4	39,8	47,8	7,3	38,9	30,8	22,8
Ullern	11,0	35,7	53,3	6,2	35,9	32,3	25,5
Sentrum	28,2	44,4	27,4	14,6	47,0	28,5	9,3
Marka	30,1	52,9	17,0	17,2	57,4	17,3	8,0
Uoppgitt	41,2	46,5	12,2	37,7	48,0	9,3	3,8

Vedleggstabell 4 (forts.). Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning og kjønn. Bydeler i Oslo. 1990 og 1998. Prosent

	1990			1998			
	Grunnskole utdanning	Videregående utdanning	Høyere utdanning	Grunnskole utdanning	Videregående utdanning	Kort høyere utdanning	Lang høyere utdanning
Kvinner							
Bygdøy-Frogner	14,2	48,8	36,9	8,7	42,1	38,0	11,0
Uranienborg-Majorstua	17,5	47,7	34,8	10,6	39,4	38,5	11,4
St.Hanshaugen-Ullevål	19,0	43,0	38,0	10,9	35,4	41,4	12,0
Sagene-Torshov	41,4	35,5	23,1	26,5	36,1	30,2	6,7
Grünerløkka-Sofienberg	38,7	39,6	21,7	23,3	39,4	29,7	7,0
Gamle Oslo	39,4	41,7	19,0	25,2	43,9	24,8	5,4
Ekeberg-Bekkelaget	25,2	48,7	26,1	16,3	47,7	30,2	5,6
Nordstrand	19,4	51,5	29,1	12,6	48,6	32,4	6,0
Søndre Nordstrand	25,7	52,5	21,8	19,3	54,5	22,5	2,9
Lambertseter	41,3	46,4	12,2	31,8	47,3	18,1	2,3
Bøler	35,3	48,2	16,5	27,2	48,5	20,5	3,3
Manglerud	36,0	48,4	15,7	27,6	50,1	20,0	2,1
Østensjø	34,5	48,5	17,0	25,8	49,5	21,2	3,3
Helsfyr-Sinsen	41,8	42,8	15,3	29,6	45,5	21,1	3,4
Hellerud	34,9	48,8	16,4	27,2	51,7	18,2	2,6
Furuset	34,7	50,6	14,7	25,2	55,5	16,6	1,9
Stovner	38,2	50,6	11,2	30,0	54,9	13,3	1,3
Romsås	40,7	49,2	10,1	32,7	53,7	11,4	1,4
Grorud	40,5	47,4	12,1	31,0	50,7	15,9	1,9
Bjerke	34,2	46,9	19,0	25,7	48,4	22,5	3,1
Grefsen-Kjelsås	26,0	44,7	29,2	17,1	43,5	32,0	7,1
Sogn	18,7	42,1	39,2	12,0	37,6	38,1	12,1
Vinderen	10,4	40,8	48,8	5,6	36,8	43,7	13,8
Røa	15,2	46,1	38,7	9,3	42,9	37,6	9,8
Ullern	13,5	45,6	40,9	8,1	42,5	38,7	10,5
Sentrum	25,2	50,4	24,5	11,8	51,0	29,9	7,0
Marka	35,3	43,2	21,5	21,5	47,8	24,2	6,4
Uoppgitt	29,7	48,7	21,6	33,3	51,8	11,4	2,6

Vedleggstabell 5. Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning og alder. Bydeler i Oslo. 1998. Prosent

		Høyeste fullførte utdanning. Prosent			
	I alt	Grunnskole- utdanning	Videregående utdanning	Kort høyere utdanning	Lang høyere utdanning
16 år og over					
Oslo i alt	414 219	17,4	46,2	26,6	9,5
Bygdøy-Frogner	18 042	7,8	39,9	36,5	15,7
Uranienborg-Majorstua	21 216	9,1	38,7	36,4	15,7
St.Hanshaugen-Ullevål	24 483	9,8	36,1	38,0	15,8
Sagene-Torshov	24 747	24,0	39,5	27,6	8,4
Grünerløkka-Sofienberg	22 865	20,0	43,5	28,0	7,9
Gamle Oslo	20 461	22,3	47,3	23,0	6,7
Ekeberg-Bekkelaget	13 172	14,0	48,5	28,0	9,3
Nordstrand	13 770	11,1	47,3	30,8	10,5
Søndre Nordstrand	21 631	17,7	55,1	21,3	5,2
Lambertseter	8 790	27,4	50,6	18,1	3,6
Bøler	10 651	23,5	50,4	20,1	5,7
Manglerud	10 177	23,3	52,9	19,8	3,9
Østensjø	12 513	22,0	51,5	20,5	5,8
Helsfyr-Sinsen	18 057	24,6	48,9	20,9	5,3
Hellerud	12 838	23,8	53,7	18,1	4,2
Furuset	22 826	22,7	57,4	16,3	3,0
Stovner	16 570	26,7	57,0	13,4	2,4
Romsås	5 205	29,7	55,9	11,1	2,4
Grorud	13 797	26,9	53,1	15,7	3,9
Bjerke	18 546	22,2	50,6	21,5	5,3
Grefsen-Kjelsås	14 244	14,5	44,5	29,4	11,4
Sogn	12 718	9,9	36,1	35,4	18,4
Vinderen	15 061	5,7	34,2	38,4	21,6
Røa	17 089	8,4	41,1	34,5	15,7
Ullern	21 539	7,2	39,5	35,8	17,3
Sentrum	1 155	13,5	48,6	29,0	8,4
Marka	1 254	19,3	52,7	20,7	7,2
Uoppgitt	802	37,0	48,6	9,7	3,6
16-19 år					
Oslo i alt	17 262	30,1	69,7	0,2	0,0
Bygdøy-Frogner	491	25,5	73,5	0,9	0,0
Uranienborg-Majorstua	419	23,0	76,4	0,5	0,0
St.Hanshaugen-Ullevål	553	23,6	75,4	1,1	0,0
Sagene-Torshov	556	34,2	65,8	0,0	0,0
Grünerløkka-Sofienberg	618	34,7	65,3	0,0	0,0
Gamle Oslo	782	40,2	59,8	0,0	0,0
Ekeberg-Bekkelaget	681	26,5	73,4	0,2	0,0
Nordstrand	685	25,9	73,6	0,5	0,0
Søndre Nordstrand	1 757	33,6	66,2	0,1	0,0
Lambertseter	292	34,8	65,2	0,0	0,0
Bøler	401	34,8	65,2	0,0	0,0
Manglerud	377	29,1	70,9	0,0	0,0
Østensjø	468	31,0	68,8	0,2	0,0
Helsfyr-Sinsen	488	29,3	70,7	0,0	0,0
Hellerud	530	29,2	70,6	0,2	0,0
Furuset	1 614	33,7	66,3	0,0	0,0
Stovner	841	30,1	69,9	0,0	0,0
Romsås	310	46,6	53,4	0,0	0,0
Grorud	551	36,2	63,8	0,0	0,0
Bjerke	658	30,2	69,8	0,0	0,0
Grefsen-Kjelsås	626	23,9	75,9	0,2	0,0
Sogn	571	28,8	71,0	0,2	0,0
Vinderen	998	23,7	75,9	0,5	0,0
Røa	897	24,8	75,2	0,0	0,0
Ullern	1 012	25,6	74,0	0,4	0,0
Sentrum	18	30,8	69,2	0,0	0,0
Marka	60	27,6	72,4	0,0	0,0
Uoppgitt	8	40,0	60,0	0,0	0,0

		Høyeste fullførte utdanning. Prosent			
	I alt	Grunnskole- utdanning	Videregående utdanning	Kort høyere utdanning	Lang høyere utdanning
20-24 år					
Oslo i alt	31 453	8,5	64,2	27,0	0,4
Bygdøy-Frogner	1 365	7,6	53,4	38,2	0,9
Uranienborg-Majorstua	1 644	7,0	52,7	39,0	1,2
St.Hanshaugen-Ullevål	1 909	6,3	55,3	38,1	0,2
Sagene-Torshov	1 852	9,7	61,2	28,9	0,2
Grünerløkka-Sofienberg	2 306	10,4	63,7	25,7	0,3
Gamle Oslo	2 106	13,2	68,3	18,1	0,4
Ekeberg-Bekkelaget	998	7,4	66,5	26,1	0,0
Nordstrand	959	5,2	61,2	33,2	0,4
Søndre Nordstrand	1 726	12,2	71,7	16,0	0,1
Lambertseter	536	8,7	69,4	21,5	0,4
Bøler	572	10,1	65,9	23,7	0,4
Manglerud	597	7,7	69,3	23,0	0,0
Østensjø	686	8,0	70,2	21,6	0,2
Helsfyr-Sinsen	1 357	7,5	68,4	24,0	0,2
Hellerud	843	8,7	68,8	22,5	0,0
Furuset	2 062	9,2	74,8	15,8	0,2
Stovner	1 320	10,9	75,5	13,4	0,2
Romsås	411	13,4	78,6	8,0	0,0
Grorud	958	8,2	72,4	18,9	0,5
Bjerke	1 208	7,4	66,5	26,0	0,1
Grefsen-Kjelsås	922	5,7	62,2	31,7	0,5
Sogn	936	4,6	53,0	41,8	0,6
Vinderen	1 250	5,2	55,4	39,2	0,3
Røa	1 242	6,0	59,4	33,6	1,0
Ullern	1 404	6,6	56,1	36,9	0,4
Sentrum	166	12,2	65,0	22,8	0,0
Marka	83	10,0	72,9	17,1	0,0
Uoppgitt	35	38,7	58,1	0,0	3,2
25-29 år					
Oslo i alt	54 053	6,3	41,0	42,2	10,5
Bygdøy-Frogner	2 940	3,4	29,9	51,4	15,3
Uranienborg-Majorstua	4 136	3,4	28,6	51,8	16,2
St.Hanshaugen-Ullevål	4 909	3,1	27,1	54,4	15,4
Sagene-Torshov	4 707	5,0	33,7	48,0	13,2
Grünerløkka-Sofienberg	4 770	6,3	39,4	43,4	10,8
Gamle Oslo	3 904	8,7	45,6	36,4	9,3
Ekeberg-Bekkelaget	1 195	6,1	43,3	42,9	7,7
Nordstrand	1 002	5,4	39,4	46,7	8,5
Søndre Nordstrand	2 081	11,7	56,4	26,6	5,0
Lambertseter	1 175	6,8	50,0	36,8	6,3
Bøler	1 119	6,4	49,8	34,5	8,9
Manglerud	915	7,8	53,7	33,1	5,4
Østensjø	1 205	7,8	49,0	36,8	6,5
Helsfyr-Sinsen	2 719	5,4	46,6	40,2	7,8
Hellerud	1 222	9,3	55,6	29,9	5,1
Furuset	2 477	10,4	64,0	23,1	2,4
Stovner	1 660	12,5	63,8	21,3	2,2
Romsås	654	14,0	64,3	17,3	4,2
Grorud	1 517	9,3	59,7	27,9	3,1
Bjerke	2 159	6,9	46,8	38,4	8,0
Grefsen-Kjelsås	1 266	4,9	40,6	43,3	11,2
Sogn	1 463	2,9	22,3	57,8	17,0
Vinderen	1 313	4,4	23,5	58,7	13,3
Røa	1 381	4,2	28,8	51,9	15,1
Ullern	1 761	4,3	31,8	48,9	15,0
Sentrum	225	8,4	46,4	36,3	8,9
Marka	111	7,6	67,6	21,0	3,8
Uoppgitt	67	47,3	49,1	3,6	0,0

Vedleggstabell 5 (forts.). Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning og alder. Bydeler i Oslo. 1998. Prosent

		Høyeste fullførte utdanning. Prosent			
	I alt	Grunnskole- utdanning	Videregående utdanning	Kort høyere utdanning	Lang høyere utdanning
30-39 år					
Oslo i alt	93 109	7,7	43,9	34,3	13,8
Bygdøy-Frogner	4 176	4,1	31,3	43,8	20,7
Uranienborg-Majorstua	5 062	4,0	29,7	44,6	21,7
St.Hanshaugen-Ullevål	6 459	3,1	29,0	44,4	23,4
Sagene-Torshov	6 323	8,8	39,5	36,1	15,3
Grünerløkka-Sofienberg	6 581	9,0	42,9	34,7	13,0
Gamle Oslo	5 649	11,3	48,9	28,4	10,8
Ekeberg-Bekkelaget	2 781	5,6	44,9	37,2	12,3
Nordstrand	2 551	5,1	40,1	41,0	13,7
Søndre Nordstrand	5 723	10,5	55,0	27,1	6,6
Lambertseter	1 672	9,6	55,8	27,1	7,4
Bøler	2 354	8,7	53,0	29,2	8,9
Manglerud	1 956	8,1	58,0	27,6	6,1
Østensjø	2 586	7,8	53,9	28,8	9,4
Helsfyr-Sinsen	4 045	8,7	50,6	30,2	10,1
Hellerud	2 621	11,6	56,5	25,1	6,4
Furuset	4 619	12,8	60,8	21,1	4,6
Stovner	3 281	13,8	64,9	17,4	3,3
Romsås	1 100	16,3	64,0	16,1	2,6
Grorud	3 018	12,2	61,6	19,8	6,0
Bjerke	4 029	8,7	52,2	29,8	9,1
Grefsen-Kjelsås	2 939	4,7	37,4	39,1	18,8
Sogn	2 656	2,9	24,4	46,5	26,1
Vinderen	2 700	3,3	23,8	47,7	25,2
Røa	3 259	3,3	27,8	46,6	22,2
Ullern	4 118	3,4	27,7	45,8	23,1
Sentrum	275	13,6	40,2	37,2	8,5
Marka	323	5,8	51,8	29,9	12,5
Uoppgitt	253	25,4	60,0	9,3	4,9
40-49 år					
Oslo i alt	67 485	11,7	43,5	31,6	12,7
Bygdøy-Frogner	2 435	5,4	36,3	39,9	18,0
Uranienborg-Majorstua	2 490	6,8	35,7	37,6	19,6
St.Hanshaugen-Ullevål	3 383	7,0	32,1	39,6	21,0
Sagene-Torshov	3 443	19,5	41,3	30,1	8,2
Grünerløkka-Sofienberg	3 385	16,7	46,0	28,4	7,9
Gamle Oslo	3 220	18,7	47,1	24,7	8,2
Ekeberg-Bekkelaget	2 383	8,6	41,9	34,4	14,8
Nordstrand	2 460	6,0	40,2	38,3	15,1
Søndre Nordstrand	5 159	12,3	51,3	28,2	7,5
Lambertseter	1 165	17,3	52,6	24,3	5,2
Bøler	1 527	14,3	52,2	25,3	7,9
Manglerud	1 574	11,3	53,7	28,3	6,7
Østensjø	1 809	12,2	50,8	27,8	8,9
Helsfyr-Sinsen	2 540	14,8	52,6	24,9	7,1
Hellerud	2 001	16,3	53,1	23,7	6,4
Furuset	4 450	17,8	54,6	21,9	4,8
Stovner	2 777	21,5	57,1	16,7	3,9
Romsås	859	25,1	54,1	15,4	4,2
Grorud	2 104	18,1	52,5	21,9	6,8
Bjerke	2 868	14,2	50,9	27,6	6,8
Grefsen-Kjelsås	2 549	7,3	37,6	38,9	16,0
Sogn	2 089	4,5	26,6	41,8	27,0
Vinderen	3 033	3,4	24,9	44,1	27,5
Røa	3 225	4,0	31,8	42,0	21,7
Ullern	3 925	3,8	30,3	42,8	23,0
Sentrum	169	8,3	49,6	29,3	12,8
Marka	270	10,6	53,2	26,4	9,4
Uoppgitt	193	27,9	54,5	13,3	3,0

Vedleggstabell 5 (forts.). Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning og alder. Bydeler i Oslo. 1998. Prosent

		Høyeste fullførte utdanning. Prosent			
	I alt	Grunnskole- utdanning	Videregående utdanning	Kort høyere utdanning	Lang høyere utdanning
50-59 år					
Oslo i alt	55 934	18,2	45,0	24,3	12,0
Bygdøy-Frogner	2 570	7,6	37,9	32,3	21,9
Uranienborg-Majorstua	2 740	8,5	37,8	32,7	20,7
St.Hanshaugen-Ullevål	2 665	10,7	36,1	32,3	20,5
Sagene-Torshov	2 639	31,3	43,5	18,7	5,4
Grünerløkka-Sofienberg	2 195	29,3	42,9	19,5	7,1
Gamle Oslo	2 103	30,5	44,6	18,3	5,1
Ekeberg-Bekkelaget	1 935	14,0	45,5	27,9	12,4
Nordstrand	2 253	9,3	46,6	30,0	13,8
Søndre Nordstrand	2 924	21,6	52,1	18,9	6,4
Lambertseter	857	27,8	49,9	18,2	3,4
Bøler	1 236	22,0	52,7	18,8	6,0
Manglerud	1 203	21,7	52,0	20,3	5,8
Østensjø	1 505	23,0	48,5	20,4	7,7
Helsfyr-Sinsen	1 953	26,1	52,8	15,7	4,8
Hellerud	2 133	25,7	54,2	15,1	4,5
Furuset	3 645	24,7	55,1	15,3	3,9
Stovner	3 212	30,1	53,6	12,9	2,9
Romsås	926	30,5	56,6	8,4	2,8
Grorud	1 713	27,7	51,6	15,2	5,0
Bjerke	2 415	23,7	52,0	17,7	6,3
Grefsen-Kjelsås	2 129	12,2	44,6	29,5	13,3
Sogn	1 635	7,1	32,9	34,1	25,9
Vinderen	2 577	3,3	26,4	38,9	31,1
Røa	2 731	6,4	37,6	34,7	20,9
Ullern	3 539	5,0	35,9	37,4	21,6
Sentrum	176	17,1	43,6	27,1	11,4
Marka	177	23,3	49,4	19,8	7,6
Uoppgitt	148	47,1	36,4	11,6	4,1
60-66 år					
Oslo i alt	24 177	28,5	44,9	17,9	8,1
Bygdøy-Frogner	1 084	10,0	41,1	30,8	17,8
Uranienborg-Majorstua	1 095	15,9	41,1	26,9	15,8
St.Hanshaugen-Ullevål	966	19,3	41,9	24,6	13,2
Sagene-Torshov	1 082	49,3	37,2	10,0	2,5
Grünerløkka-Sofienberg	652	50,4	35,8	9,5	2,6
Gamle Oslo	743	45,2	39,4	11,3	3,4
Ekeberg-Bekkelaget	814	18,8	47,6	23,6	9,4
Nordstrand	976	14,6	46,1	26,4	12,4
Søndre Nordstrand	832	32,7	48,9	13,9	3,3
Lambertseter	534	40,6	48,7	9,8	0,6
Bøler	1 073	34,6	47,7	12,4	4,9
Manglerud	832	39,4	46,5	11,6	2,3
Østensjø	1 020	30,2	50,7	14,7	3,9
Helsfyr-Sinsen	813	37,5	49,5	10,2	2,1
Hellerud	1 095	37,3	49,4	10,3	2,6
Furuset	1 355	39,2	48,2	10,2	1,3
Stovner	1 307	40,0	48,4	8,8	2,4
Romsås	344	56,1	35,4	6,4	1,2
Grorud	1 125	40,6	47,2	8,9	2,2
Bjerke	1 242	31,4	51,7	13,2	3,3
Grefsen-Kjelsås	911	20,7	47,3	22,4	9,4
Sogn	757	12,7	40,6	26,6	19,7
Vinderen	888	6,5	33,1	33,9	26,3
Røa	998	11,8	44,7	28,4	14,5
Ullern	1 465	8,0	41,4	31,1	19,2
Sentrum	55	27,5	45,1	13,7	9,8
Marka	69	38,8	44,8	13,4	3,0
Uoppgitt	50	66,7	23,8	7,1	2,4

Vedleggstabell 5 (forts.). Personer 16 år og over, etter høyeste fullførte utdanning og alder. Bydeler i Oslo. 1998. Prosent

		Høyeste fullførte utdanning. Prosent			
	I alt	Grunnskole- utdanning	Videregående utdanning	Kort høyere utdanning	Lang høyere utdanning
67 år og eldre					
Oslo i alt	70 746	38,3	43,8	12,3	5,1
Bygdøy-Frogner	2 981	15,2	53,7	20,9	10,1
Uranienborg-Majorstua	3 630	21,0	53,1	16,6	8,8
St.Hanshaugen-Ullevål	3 639	28,4	47,2	17,9	5,8
Sagene-Torshov	4 145	62,4	30,7	5,1	1,1
Grünerløkka-Sofienberg	2 358	66,1	29,5	2,7	0,8
Gamle Oslo	1 954	65,4	28,0	4,2	1,3
Ekeberg-Bekkelaget	2 385	29,7	50,1	15,0	4,8
Nordstrand	2 884	20,6	52,4	19,2	7,2
Søndre Nordstrand	1 429	42,1	45,0	8,9	2,8
Lambertseter	2 559	51,9	42,2	4,5	1,0
Bøler	2 369	46,8	41,3	9,1	2,2
Manglerud	2 723	43,5	45,2	9,8	1,4
Østensjø	3 234	41,8	46,4	8,9	2,7
Helsfyr-Sinsen	4 142	56,6	36,7	4,8	1,4
Hellerud	2 393	44,8	43,3	9,2	2,3
Furuset	2 604	49,5	40,4	7,7	1,4
Stovner	2 172	54,4	36,8	7,1	0,8
Romsås	601	59,5	34,4	4,9	0,9
Grorud	2 811	54,3	37,0	6,3	1,8
Bjerke	3 967	46,6	42,6	8,5	1,9
Grefsen-Kjelsås	2 902	34,4	46,3	13,7	5,1
Sogn	2 611	21,9	48,5	19,0	10,1
Vinderen	2 302	7,2	45,0	26,7	20,9
Røa	3 356	16,0	53,2	20,4	9,9
Ullern	4 315	12,5	50,7	23,3	13,1
Sentrum	71	18,8	56,3	17,2	7,8
Marka	161	57,0	34,2	6,3	2,5
Uoppgitt	48	58,3	16,7	11,1	5,6